A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2019. május 15.*

„Fellebbezés – Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) – Az európai uniós finanszírozásból kizárt kiadások – A Görög Köztársaság által kifizetett kiadások – 1782/2003/EK rendelet – 796/2004/EK rendelet – Területalapú támogatási program – Az »állandó legelő« fogalma – Pénzügyi átalánykorrekciók – Korábbi korrekció levonása”

A C-341/17. P. sz. ügyben,

a **Görög Köztársaság** (képviselik: G. Kanellopoulos, A. Vasilopoulou és E. Leftheriotou, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek,

támogatja:

a **Spanyol Királyság** (képviseli: M. A. Sampol Pucurull, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél a fellebbezési eljárásban,

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2017. június 6-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: D. Triantafyllou és A. Sauka, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: J. Malenovský a nyolcadik tanács elnökeként eljárva, M. Safjan és D. Šváby (előadó) bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: R. Schiano tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. szeptember 13-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2018. december 5-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: görög.

Ítéletet

1 Fellebbezésével a Görög Köztársaság az Európai Unió Törvényszéke 2017. március 30-i Görögország kontra Bizottság ítéletének (T-112/15, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2017:239) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék elutasította az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2014. december 19-i 2014/950/EU bizottsági végrehajtási határozattal (HL 2014. L 369., 71. o.; a továbbiakban: vitatott határozat) szemben benyújtott keresetét.

Jogi háttér

Az 1782/2003/EK rendelet

2 A közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá a 2019/93/EGK, 1452/2001/EK, 1453/2001/EK, 1454/2001/EK, 1868/94/EK, 1251/1999/EK, 1254/1999/EK, 1673/2000/EK, 2358/71/EGK és a 2529/2001/EK rendeletek módosításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L270., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 40. kötet, 269. o.) (3), (4), (21) és (24) preambulumbekezdése kimondja:

„(3) A mezőgazdasági földterület termelésből való kivonásának megakadályozása, valamint jó mezőgazdasági és ökológiai állapotának fenntartása céljából előírásokat kell megállapítani, amelyek alapjai vagy fellelhetők az egyes tagállamok nemzeti rendelkezéseiben, vagy nem. Ezért indokolt egy közösségi keretrendszer létrehozása, amelyből a tagállamok átvehetnek egyes előírásokat, figyelembe véve az érintett területek olyan egyedi sajátosságait, mint a talaj- és az éghajlati viszonyok, valamint a meglévő gazdálkodási rendszerek (földhasználat, vetésforgó, gazdálkodási gyakorlat) és mezőgazdasági üzemszerkezetek.

(4) Az állandó legelők kedvező hatással vannak a környezetre, indokolt tehát intézkedéseket elfogadni a jelenlegi állandó legelők fenntartásának ösztönzésére, nagyarányú szántóföldi művelésbe vonásuk megelőzése érdekében.

[…]

(21) A közös agrárpolitika alapján működő támogatási rendszerek közvetlen jövedelemtámogatást írnak elő, különösen a mezőgazdasági népesség megfelelő életszínvonalának biztosítása céljából. Ez a célkitűzés szorosan összefügg a vidéki térségek megőrzésével. A közösségi pénzeszközök jogtalan kiutalásának elkerülése érdekében nem fizethető támogatás olyan mezőgazdasági termelő részére, aki mesterségesen teremtette meg az adott támogatási jogosultság megszerzéséhez szükséges körülményeket.

[…]

(24) A közösségi mezőgazdaság versenyképességének fokozása, valamint az élelmiszer-minőség és a környezetvédelmi előírások szükségképpen maguk után vonják a mezőgazdasági termékek intézményes árának csökkenését és a mezőgazdasági üzemek termelési költségeinek növekedését a Közösségben. E célok elérése, valamint egy piacorientáltabb, fenntartható mezőgazdaság létrehozásának elősegítése érdekében végre kell hajtani a termelés támogatásáról a termelő támogatására való áttérést egy minden egyes gazdaság számára elérhető, független

jövedelemtámogatási rendszer bevezetésével. Miközben a mezőgazdasági termelőknek kifizetett támogatások tényleges összege nem változik, e szétválasztás jelentős mértékben növelni fogja a jövedelemtámogatás hatékonyságát. Ezért indokolt a mezőgazdasági üzem egységes támogatását a környezetre, az élelmiszer-biztonságra, az állategészségügyre és az állatok kíméletére, valamint a gazdaság jó mezőgazdasági és ökológiai állapotának fenntartására vonatkozó előírásoknak való kölcsönös megfeleltetéshez kötni."

3 E rendelet tartalmazta az „Egységes támogatási rendszer" című III. címet, amelyben szerepelt a „[t]ámogatási jogosultságok"-kal kapcsolatos 3. fejezet. E fejezetnek a „[t]erületen alapuló támogatási jogosultságok"-ra vonatkozó 1. szakasza tartalmazta az említett rendelet 44. cikkét, amelynek tárgya „[a] támogatási jogosultság felhasználása", és amelynek (2) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezett:

„A »támogatható hektárszám« a mezőgazdasági üzem szántóföldből és állandó legelőből álló földterülete, kivéve az állandó kultúrák, erdők vagy nem mezőgazdasági tevékenység céljára használt területeket."

4 Ugyanezen III. cím alatt a „Földhasználat az egységes támogatási rendszer keretén belül" címet viselő 4. fejezet az 1. szakaszában tartalmazta e rendelet „[m]ezőgazdasági célú földhasználat"-tal kapcsolatos 51. cikkét. E cikk a következőket írta elő:

„A 44. cikk (3) bekezdésének megfelelően bejelentett parcellákat a mezőgazdasági termelő bármely mezőgazdasági tevékenység céljára használhatja, az állandó kultúrák kivételével, továbbá [a 2003. január 10-i 47/2003/EK bizottsági rendelettel (HL 2003. L 7., 64. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 38. kötet, 68. o.; helyesbítés: HL 2005. L 2., 3. o.) módosított,] az állandó kultúrák, valamint a gyümölcs- és zöldségpiac közös szervezéséről szóló, 1996. október 28-i 2200/96/EK tanácsi rendelet [(HL 1996. L 297., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 20. kötet, 55. o.)] 1. cikkének (2) bekezdésében, illetve [a 2002. március 13-i 453/2002/EK bizottsági rendelettel (HL 2002. L 72., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 35. kötet, 265. o.) módosított,] a feldolgozott gyümölcs- és zöldségtermékek piacának közös szervezéséről szóló, 1996. október 28-i 2201/96/EK tanácsi rendelet [(HL 1996. L 297., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 20. kötet, 55. o.)] 1. cikkének (2) bekezdésében említett termékek […] kivételével […]".

5 Az 1782/2003 rendelet „Egyéb támogatási rendszerek" című IV. címében a „[m]arha- és borjúhúsra vonatkozó támogatás"-sal kapcsolatos 12. fejezetben szerepel e rendeletnek az „Extenzifikációs kifizetés" című 132. cikke. E cikk (3) bekezdése szerint:

„A (2) bekezdés alkalmazásában:

a) a 131. cikk (2) bekezdésének a) albekezdésétől eltérően, a gazdaságok állománysűrűségét az érintett naptári évben ott jelenlévő olyan hímivarú szarvasmarhák, tehenek és üszők, valamint juhok és/vagy kecskék figyelembevételével állapítják meg, amelyekre ugyanarra a naptári évre vonatkozóan támogatási igényt nyújtottak be. Az állatok számát a 131. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett átváltási táblázat segítségével számítják át [számosállat-egységekre (SZÁE)];

b) a 131. cikk (2) bekezdése b) albekezdése harmadik fordulatának sérelme nélkül a IX. melléklet fogalommeghatározása szerinti szántóföldi növények termesztésére használt terület nem tekinthető »takarmánytermő terület«-nek;

c) az állománysűrűség számításánál figyelembe veendő takarmánytermő területnek legalább 50%-ban legelőnek kell lennie.

A »legelő« fogalmát a tagállamok határozzák meg. A fogalommeghatározásnak legalább azt a kritériumot tartalmaznia kell, hogy a legelő gyepterület, amelyet a helyi gazdálkodási gyakorlat szerint rendeltetésszerűen szarvasmarhák és/vagy juhok legeltetésére használnak. Ez azonban nem zárja ki a legelő azonos éven belüli vegyes hasznosítását (legeltetés, széna, fűszilázs).”

A 796/2004 rendelet

6 A 2007. augusztus 20-i 972/2007/EK bizottsági rendelettel (HL 2007. L 216., 3. o.) módosított, az 1782/2003 rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés, moduláció, valamint integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 21-i 796/2004/EK bizottsági rendelet (HL 2004. L 141., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 44. kötet, 243. o.; a továbbiakban: 796/2004 rendelet) 2. cikkének első bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában:

[…]

1a. »mezőgazdasági parcella«: olyan összefüggő földterület, amelyen egyetlen mezőgazdasági termelő egyetlen terménycsoportot termeszt; amennyiben azonban egy meghatározott terménycsoporton belül egy adott terület hasznosítási formáját e rendelettel összefüggésben külön kell bejelenteni, a szóban forgó speciális hasznosítás további behatárolását adja a mezőgazdasági parcellának.

[…]

2. »állandó legelő«: gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövények természetes (vetés nélküli) vagy művelés útján (vetéssel) történő termesztésére használt, a mezőgazdasági üzem vetésforgójában legalább öt évig [helyesen: éve] nem szereplő földterület, kivéve [a] pihentetés alatt álló területeket […];

2a. »gyep vagy más egynyári takarmánynövények«: a tagállamokban a természetes gyepekben hagyományosan található egynyári növények vagy a gyepek vagy legelők magkeverékeiben rendes esetben megtalálható egynyári növények (akár használják állatok legeltetésére, akár nem). A tagállamok az 1782/2003/EK rendelet IX. mellékletében felsorolt gabonákat is ide sorolhatják;

[…]”

7 E vonatkozásban a 796/2004 rendelet kezdeti változatát módosító, 2005. február 11-i 239/2005/EK bizottsági rendelet (HL 2005. L 42., 3. o.) (1) preambulumbekezdése kimondta:

„A [796/2004/EK bizottsági rendelet kezdeti változatának] 2. cikkében megfogalmazott több meghatározás tekintetében bizonyos tisztázásokra van szükség. Különösen tisztázásra szorul a cikk 2) pontjában szereplő „állandó legelő” fogalma, és a »gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövények« fogalom használatának meghatározását is be kell vezetni. Ugyanakkor ezzel kapcsolatosan figyelembe kell venni, hogy a tagállamoknak a helyi mezőgazdasági körülmények figyelembevétele érdekében szükségük van bizonyos rugalmasságra.”

8 Az 796/2004 rendeletnek „A mezőgazdasági parcellákra vonatkozó általános elvek” című 8. cikke az (1) bekezdésében a következőket írta elő:

„Azt a parcellát, amelyen fák találhatók, a területalapú támogatási rendszerek alkalmazásában mezőgazdasági parcellának kell tekinteni, feltéve hogy az [1782/2003] rendelet 51. cikkében említett mezőgazdasági tevékenységeket vagy adott esetben az előirányzott termelést hasonló módon lehet rajta véghezvinni, mint ugyanazon térség fák nélküli parcelláin.”

9 E rendelet „[e]llenőrzések”-kel kapcsolatos III. címe magában foglalta annak „A terület meghatározása” című 30. cikkét. E cikk (2) bekezdése szerint:

„A mezőgazdasági parcella teljes területét számításba lehet venni, feltéve hogy azt az érintett tagállam vagy régió szokásos szabályai szerint teljes mértékben hasznosítják. Egyéb esetekben a ténylegesen hasznosított területet kell számításba venni.

Azokban a régiókban, ahol bizonyos tereptárgyak, különösen sövények, vizesárkok és falak a helyes mezőgazdasági termelési vagy hasznosítási gyakorlatnak hagyományosan részét képezik, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezek területe is beszámítható a teljes hasznosított területbe, ha ezek nem haladják meg a tagállamok által meghatározandó teljes szélességet. A meghatározott szélességnek meg kell felelnie az adott régióban szokásosnak, és nem haladhatja meg a 2 métert.

[…]”

Az 1290/2005/EK rendelet

10 A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendeletnek rendelet (HL 2005. L 209., 1. o.) „Számlarevízió és bizottsági felügyelet” című IV. címében szerepelt e rendelet „Megfelelőségi vizsgálat” című 31. cikke. E cikkben szerepelt az alábbi szövegű (3) bekezdés:

„Mielőtt a finanszírozás elutasítására vonatkozó határozat megszületik, a Bizottság vizsgálatainak eredményét, valamint az érintett tagállam válaszait írásban közlik, amely után a két fél arra törekszik, hogy megállapodásra jusson a meghozandó intézkedéseket illetően.

Ha nem jutnak megállapodásra, a tagállam négy hónapon belül eljárás indítását kérheti az álláspontok egyeztetése érdekében, amelynek eredményeit egy – a Bizottságnak megküldött és a Bizottság által a finanszírozást elutasító határozat meghozatala előtt elbírált – jelentésbe kell foglalni.”

A 885/2006/EK rendelet

11 Az 1290/2005/EK tanácsi rendeletnek a kifizető ügynökségek és más testületek akkreditációja és az EMGA és az EMVA számláinak elszámolása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. június 21-i 885/2006/EK bizottsági rendeletben (HL 2006. L 171., 90. o.; helyesbítés: HL 2009. L 52., 17. o.) szerepelt a „Megfelelőségi vizsgálat” című 11. cikk. E cikk (1)–(3) bekezdésében ekként rendelkezett:

„(1) Amennyiben egy vizsgálat alapján a Bizottság úgy véli, hogy egy kiadást nem a közösségi szabályoknak megfelelően teljesítettek, megállapításait közli az érintett tagállammal, és meghatározza az említett szabályok jövőbeni teljesítését biztosító helyesbítő intézkedéseket.

A közleményben hivatkozni kell erre a cikkre. A tagállam e tájékoztatást követő két hónapon belül válaszol, amit követően a Bizottság módosíthatja az álláspontját. Indokolt esetben a Bizottság a válaszadási határidőt meghosszabbíthatja.

A válaszadási időszak lejártát követően a Bizottság kétoldalú megbeszélést hív össze, és a két fél megkísérel megállapodásra jutni a végrehajtandó intézkedésekben, a jogsértés súlyának értékelésében, valamint a közösségi költségvetésnek okozott anyagi kár mértékében.

(2) Az (1) bekezdés harmadik albekezdésében említett kétoldalú tárgyalás jegyzőkönyvének átvételét követő két hónapon belül a tagállam közli az említett tárgyaláson kért információkat, vagy a folyamatban levő vizsgálathoz általa hasznosnak ítélt egyéb információkat.

Indokolt esetben a Bizottság a tagállam jól megalapozott kérésére az első albekezdésben említett időszakot meghosszabbíthatja. A kérelmet a Bizottságnak kell benyújtani az említett időszak lejárta előtt.

Az első albekezdésben említett időszak lejáratát követően a Bizottság a megfelelőségvizsgálati eljárás során kapott információk alapján hivatalosan közli következtetéseit a tagállammal, hivatkozva e rendelet 3. fejezetére [helyesen: Az első albekezdésben említett időszak lejáratát követően a Bizottság a megfelelőségvizsgálati eljárás során kapott információk alapján hivatalosan közli következtetéseit a tagállammal]. A közlemény felbecsüli a közösségi finanszírozás alól az [1290/2005] rendelet 31. cikke alapján a Bizottság által kizárni kívánt kiadási tételt, és hivatkozik e rendelet 16. cikkének (1) bekezdésére.

(3) A tagállam tájékoztatja a Bizottságot a közösségi szabályoknak való megfelelés érdekében tett helyesbítő intézkedésekről, és azok végrehajtásának időpontjáról.

A Bizottság, az egyeztető szerv által e rendelet 3. fejezete szerint elkészített jelentésének vizsgálata után – ha szükséges – egy vagy több döntést hoz az [1290/2005] rendelet 31. cikke szerint a közösségi szabályok nem teljesítése által érintett közösségi finanszírozás alá eső kiadási tétel közösségi finanszírozásból történő kizárására, amíg a tagállam a helyesbítő [helyesen: korrekciós] intézkedéseket nem hajtja eredményesen végre.

A közösségi finanszírozásból kizárandó kiadási tétel értékelésekor a Bizottság figyelembe vehet bármilyen, a tagállam által a (2) bekezdésben említett időszak lejáratát követően közölt információt, amennyiben ez szükséges a közösségi költségvetést ért anyagi károk jobb felbecsléséhez, feltéve hogy az információ későbbi benyújtását rendkívüli körülmények indokolják.”

12 Az „Egyeztető eljárás” cím alatt e rendelet 16. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezett:

„Egy tagállam egy ügyet a 11. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett hivatalos bizottsági közlemény kézhezvételétől számított harminc munkanapon belül – az egyeztető szerv titkárságához indoklással ellátott kérelem benyújtásával – adhat át.

A követendő eljárásról és a titkárság címéről a tagállamokat a mezőgazdasági alapok bizottságán keresztül tájékoztatják.”

Az 1307/2013/EU rendelet.

13 A közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 608. o.) 4. cikke (1) bekezdésének h) pontja az alábbi fogalommeghatározást tartalmazza:

„»állandó gyepterület és állandó legelő« (a továbbiakban együttesen: állandó gyepterület): gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény természetes (vetés nélküli) vagy művelés útján (vetéssel) történő termesztésére használt, a mezőgazdasági üzem vetésforgójában öt vagy ötnél több évig nem szereplő földterület, amely tartalmazhat egyéb olyan, legeltetés céljára alkalmas fajokat, mint cserjék és/vagy fák, feltéve hogy a gyep és az egyéb egynyári takarmánynövények túlsúlyban maradnak, illetve amennyiben a tagállamok így határoznak, olyan földterület, amely legeltetés céljára alkalmas, és a honos helyi gyakorlatok részét képezi, és amelyen a gyep és az egyéb egynyári takarmánynövények a legeltetési területeken hagyományosan nincsenek túlsúlyban”.

A jogvita előzményei

14 A jogvita előzményeit a Törvényszék a megtámadott ítélet 1–11. pontjában ismerteti, és a jelen eljárás szempontjából azok a következőképpen foglalhatók össze.

15 2008 szeptemberében és 2009 februárjában az Európai Bizottság két vizsgálatot folytatott le, amelyek a Görög Köztársaság által az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére területalapú támogatások, illetve vidékfejlesztési intézkedések címén a 2008-as igénylési év tekintetében kifizetett kiadásokra vonatkoztak.

16 Ennek megfelelően a Bizottság 2008. november 21-i levelében rámutatott arra, hogy a szóban forgó vizsgálatok során végzett helyszíni ellenőrzések kimutatták, hogy egyes, támogatásra jogosultnak minősített területek nem felelnek meg az 1782/2003 rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében és a 796/2004 rendelet 2. cikkében foglalt jogosultsági kritériumoknak. E megállapítás alátámasztása érdekében a Bizottság számos példát említett, amelyeket a megtámadott ítélet 40. pontja idéz fel.

17 A Bizottság észrevételeinek közlését Miután a Bizottság és a Görög Köztársaság válaszait követően 2010. április 8-án kétoldalú megbeszélésre került sor. 2010. június 2-án a Bizottság megküldte megállapításait a Görög Köztársaságnak, amelyekre az 2010. augusztus 2-án válaszolt.

18 2013. május 31-én a Bizottság arról tájékoztatta a Görög Köztársaságot, hogy fenntartja a szándékozott korrekciók nettó összegére vonatkozó álláspontját, valamint azok indokolását.

19 A Görög Köztársaság 2013. július 11-én az egyeztető testülethez fordult. Az utóbbi 2014. január 31-én nyilvánított véleményt, azt megelőzően, hogy a Bizottság 2014. március 26-án elfogadta végső álláspontját. Ebben kifogásolta először is a mezőgazdasági parcellák azonosítási rendszere (MePAR) és a földrajzi információs rendszer (FIR) működésének a keresztellenőrzéseket és az adminisztratív ellenőrzéseket érintő hiányosságait, másodszor a helyszíni ellenőrzések hiányosságait, valamint harmadszor a kifizetések és a szankciók téves kiszámítását. A Bizottság egyébiránt hangsúlyozta a megállapított tények ismétlődő jellegét. A Görög Köztársaságra kiszabott korrekció végleges nettó összege 86 007 771,11 eurót tett ki.

20 Következésképpen a Bizottság 2014. december 19-én elfogadta a vitatott határozatot, amelyben az kizár az európai uniós finanszírozásból egyes, a Görög Köztársaság által az EMOGA Garanciarészlegének, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az EMVA terhére kifizetett kiadásokat.

21 A Bizottság e határozatban a 2008-as igénylési évre vonatkozóan egyfelől a területalapú támogatásokkal kapcsolatban összesen 61 012 096,85 euró mértékű átalánykorrekciót alkalmazott, amelyből 2 135 439,32 eurót levont. E korrekció többek között 10%-os átalánykorrekciót vesz figyelembe azon mezőgazdasági termelők esetében, akik kizárólag legelőket jelentettek be, azaz 32 542 837,74 eurót. Másrészről a Bizottság a 2008. igénylési évre vonatkozóan a vidékfejlesztés terén 5 007 867,36 euró összegben írt elő korrekciót, amelyet a 2009. pénzügyi évben számítottak be, és 5 496 524,54 euró összegben írt elő korrekciót a 2009. igénylési évre vonatkozóan, amelyet a 2010. pénzügyi évben számítottak be, tehát összesen 10 504 391,90 euró összegben, amelyből összesen 2 588 231,20 euró összeget vont le, amely a 2009. pénzügyi évre vonatkozó 2 318 055,75 eurónak és a 2010-es pénzügyi évre vonatkozó 270 175,45 eurónak felel meg. Ebből következik, hogy a vitatott határozat folytán a Görög Köztársaságot a területalapú támogatások és a vidékfejlesztés területén alkalmazott átalánykorrekciók miatt 58 876 657,53 euró, illetve 7 916 160,70 euró pénzügyi hatás érte.

22 A megtámadott határozathoz csatolt, a megtámadott ítélet 41. pontjában említett összefoglaló jelentésben a Bizottság az átalánykorrekciók előírását az alábbiakkal indokolta:

– a MePAR-FIR vonatkozásában: a Bizottság szolgálatai azon az álláspontón voltak, hogy az nem volt összhangban az 1782/2003 rendelet 20. cikkéből eredő követelményekkel. Különösen:

  – hibákat állapítottak meg a referenciaparcellák határait és legnagyobb támogatható területét illetően, mivel ezek az adatok nagyrészt pontatlanok voltak. Közelebbről hibákat állapítottak meg a legelőként használt területek tekintetében, amelyek a vizsgálatok szerint nem minden esetben tekinthetők támogathatónak a 796/2004 rendelet 2. cikke első bekezdésének 2. és 2a. pontja alapján. Következésképpen a mezőgazdasági termelőket nem tájékoztatták megfelelően az általuk bejelenteni szándékozott parcellák támogathatóságáról. Egyébiránt az annak elkerülését célzó keresztellenőrzések, hogy ugyanazt a támogatást ugyanarra a parcellára jogosulatlanul többször is megadják, nem voltak bizonyító erejűek, kivéve ha olyan helyszíni ellenőrzésekre került sor, amelyek kimutatták a parcellák téves helymegjelölését és támogathatóságát;

  – 2009-től kezdődően a MePAR-FIR-ben új információt használtak a bejelentésekre és a keresztellenőrzésekre. A keresztellenőrzések eredményei viszont nem voltak felhasználhatók az Alapot fenyegető kockázat 2008-ra vonatkozó értékelésénél. Ebben az évben ugyanis a mezőgazdasági termelők a korábbi MePAR-FIR alapján jelentették be a parcelláikat. Márpedig, ha a rendszer megfelelően működött volna 2008-ban, akkor ezeknek a parcelláknak egy részét mint támogatásra nem jogosultat elutasították volna, jelentős részben az állandó legelők tekintetében, amelyeket a görög hatóságok támogathatónak minősítettek, és amelyekkel kapcsolatban a Bizottság a korábbi levelezésben már jelezte, hogy a vonatkozó jogszabályi rendelkezések be nem tartása miatt nem támogathatók;

– a helyszíni ellenőrzések a 2008-as igénylési év tekintetében nem feleltek meg a 796/2004 rendelet 23. és 30. cikkében foglalt követelményeknek. Így különösen:

  – a legelőket illetően különösen aggasztónak találták a legelők mérésének elmaradását. A támogatható területeket több esetben fás szárú növények, más parcellákat pedig részben egynyári takarmánynövények borították, és ezért nem feleltek meg az „állandó legelőknek” a 796/2004 rendelet 2. cikke első bekezdésének 2. pontjában foglalt kritériumainak. A bejelentett területek gyakran látható határok nélküli, nehezen megközelíthető, távoli környéken helyezkedtek el. Megállapítást nyert, hogy az ellenőrök nem végezték el a 796/2004 rendelet 30. cikkében foglalt követelményeknek megfelelően a területek mérését. Noha a Görög Köztársaság több ízben is jelezte, hogy a vitatott területeket mindig is legelőként használták, és a támogathatóságukat a Bizottság nem vitatta, ezek a területek a 2006 előtt alkalmazandó szabályokra tekintettel sem voltak támogathatók, és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság is bírálta a támogathatóságukat (AP/2001/06. sz. vizsgálat);

– a távérzékeléssel végzett helyszíni ellenőrzésekkel kapcsolatban az alkalmazott eljárás nem felelt meg a tárgyban előírt követelményeknek. Következésképpen a támogatásokat az 1782/2003 rendelet 44. cikkének (2) bekezdése és a 796/2004 rendelet 2. cikke alapján nem támogatható parcellák után fizették ki;

– a hagyományos helyszíni ellenőrzéseket illetően az „újramérések” annak ellenére eltéréseket mutattak, hogy az ilyen típusú ellenőrzéseknél – a legelők kivételével – nem mutattak ki működési rendszerhibát. A 2008. év során az új MePAR-FIR bevezetése érdekében a Görög Köztársaság nem vezette be újra az említett rendszerbe a hagyományos helyszíni ellenőrzéseknek alávetett parcellák koordinátáit. Következésképpen nem állt rendelkezésre olyan grafikai ábrázolás, amely lehetővé tette volna a többszörös bejelentések feltárását;

– a megállapított hiányosságok a kulcsellenőrzések és a másodlagos ellenőrzések folyamatos működési hibájának minősültek, és a területalapú támogatások tekintetében kockázatot jelentettek az Alap számára. A megállapított tények egyébként ismétlődően felmerültek;

– a megállapított hiányosságok visszahatnak a területtel „összekötött” kiegészítő támogatásokra.

23 A Bizottság a MePAR-FIR-ben és a helyszíni ellenőrzésekben tapasztalt hiányosságokra vonatkozó megállapításokra tekintettel a következő csoportosítás szerint alkalmazott korrekciókat:

– a csak legelőket bejelentő mezőgazdasági termelők vonatkozásában 10%-os átalánykorrekciót írt elő a MePAR-ban tapasztalható problémás helyzet miatt és a helyszíni ellenőrzések eredményeként, amelyek nagy arányban tártak fel hibát és így jelentős szabálytalanságokat is. Noha – a Bizottság szerint – a 25%-os korrekció indokolt, a 10%-os átalánykorrekciót alkalmazását megfelelőbbnek tartotta a „pufferhatás”-ra tekintettel;

– azon mezőgazdasági termelők vonatkozásában, akik nem jelentettek be legelőket, 2%-os átalánykorrekciót írt elő a „pufferhatás”-ra, a hagyományos helyszíni ellenőrzések javulására és arra való tekintettel, hogy ebben a mezőgazdasági termelői kategóriában a megállapított szabálytalanságok szintje alacsonyabb, az ellenőrzések nagy része pedig hagyományos helyszíni ellenőrzés volt;

– a kiegészítő területalapú támogatások tekintetében 5%-os átalánykorrekciót írt elő a helyszíni ellenőrzések késedelmes megindításának negatív hatása és a „pufferhatás” hiánya miatt;

– valamennyi területalapú vidékfejlesztési intézkedésre vonatkozóan 5%-os átalánykorrekciót írtak elő.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

24 A Törvényszék Hivatalához 2015. március 2-án benyújtott keresetlevelével a Görög Köztársaság a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő, amelyben lényegében három jogalapra hivatkozott.

25 A kizárólag legelőket bejelentő mezőgazdasági termelők esetében alkalmazott 10%-os, 32 542 837,74 euró összegű átalánykorrekcióra vonatkozó első jogalapot a 796/2004 rendelet 2. cikke első bekezdése 2. pontjának téves alkalmazására, elégtelen indokolásra, az arányosság elvének megsértésére és a Bizottság mérlegelési jogkörére vonatkozóan előírt korlátok megsértésére alapította. A kiegészítő területalapú támogatások tekintetében előírt 5%-os átalánykorrekcióra vonatkozó második jogalapot ténybeli hibára, elégtelen indokolásra és az arányosság elvének megsértésére alapította. A közös agrárpolitika (KAP) vidékfejlesztésre vonatkozó második pilléréhez tartozó támogatások tekintetében előírt 5%-os átalánykorrekcióra vonatkozó harmadik jogalapot az indokolási kötelezettség megsértésére, ténybeli hibára és az arányosság elvének megsértésére alapította.

26 A Törvényszék a megtámadott ítéletben az első két jogalapot elutasította, a harmadik tekintetében pedig helyt adott a keresetnek. Következésképpen a megtámadott ítélet rendelkező részének 1. pontjában megsemmisítette a megtámadott határozatot „a korrekció 5 007 867,36 eurós összege, a 2 318 055,75 euró összegű levonás és a 2 689 811,61 euró összegű pénzügyi hatás vonatkozásában, a Görög Köztársaság által az EMVA 2. tengely vidékfejlesztési ágazatban (2007–2013, területalapú intézkedések) a 2009-es üzleti évre vonatkozóan kifizetett kiadások tekintetében [a MePaR-t] és a helyszíni ellenőrzéseket (második pillér, 2008-as igénylési év) érintő hiányosságok miatt”, és e rendelkező rész 2. pontjában a keresetet az ezt meghaladó részében elutasította.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

27 A Görög Köztársaság fellebbezésében azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– semmisítse meg a vitatott határozatot, és

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

28 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– a keresetet – részben mint elfogadhatatlant, részben pedig mint megalapozatlant – utasítsa el;

– a Görög Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

29 A Görög Köztársaság kérelmeinek alátámasztása érdekében beavatkozó Spanyol Királyság azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

30 Fellebbezésének alátámasztására a Görög Köztársaság hat jogalapra hivatkozik. Az első három jogalap a Törvényszéknek a kizárólag legelőket bejelentő mezőgazdasági termelők részére nyújtott területalapú támogatásokra alkalmazott 10%-os pénzügyi korrekcióra vonatkozó értékelésével kapcsolatos. A negyedik és az ötödik jogalap a Törvényszéknek a kiegészítő területalapú támogatásokra alkalmazott 5%-os pénzügyi korrekcióra vonatkozó értékelését kifogásolja. A hatodik jogalap a Törvényszéknek a KAP vidékfejlesztést érintő második pillérjébe tartozó támogatásokra alkalmazott 5%-os pénzügyi korrekcióra vonatkozó értékelésével kapcsolatos.

Az első jogalapról

A felek érvei

31 Az első jogalap három részre tagolódik.

32 Az első jogalap első részével a Görög Köztársaság lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 24–67. pontjában tévesen értelmezte és alkalmazta a 796/2004 rendelet 2. cikke első bekezdésének 2. pontját, amely az „állandó legelő” fogalommeghatározását tartalmazza. Különösen

azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 34–36. pontjában e fogalom rendkívül szűk értelmezését fogadta el azáltal, hogy olyan kritériumot alkalmazott, amely kizárólag a szóban forgó területet borító növényzet típusára vonatkozott. Ezzel szemben a Spanyol Királyság által támogatott Görög Köztársaság e fogalom tág értelmezése mellett áll ki, amely tükrözi az uniós jogalkotó szándékát, és amely magában foglalja az ún. „mediterrán legelőket”, azaz a fás szárú vagy fás növényzettel borított, legeltetés céljára alkalmas területeket, amelyeken a gyep és az egyéb egynyári takarmánynövények hagyományosan nincsenek túlnyomó többségben.

33 A Görög Köztársaság szerint ezt az értelmezést a 796/2004 rendelet 2. cikke első bekezdésének 2. pontja, valamint e rendelet összefüggései és az általa kitűzött célok teszik lehetővé. Ennek alapján hangsúlyozza, hogy megjegyzi, hogy az „állandó legelő” fogalmának e tág értelmezése mind az 1307/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének h) pontjából, mind pedig abból a Bizottság Közös Kutatóközpontja (JRC) által 2008. április 2-án közzétett azon útmutatóból is kitűnik, amely a tagállamok számára iránymutatással szolgál a KAP-ra vonatkozó hatályos jogszabályi rendelkezések betartásának legmegfelelőbb módjairól, továbbá a Bizottság által 2012 októberében a görög hatóságok és a Bizottság által kidolgozott cselekvési tervből (a továbbiakban: 2012. évi cselekvési terv).

34 Ennek az érvnek az alátámasztására a Spanyol Királyság lényegében arra hivatkozik, hogy a Törvényszék nem vette figyelembe az 1782/2003 rendelet teljes összefüggését, és az általa követett célkitűzéseket, amelyek magukban foglalják az egyes termeléshez kötött kifizetések fenntartását. Pontosabban, az 1782/2003 rendeletnek az extenzifikációs támogatásra vonatkozó 132. cikke a legelőkre utalt, annak meghatározása nélkül, hogy ezek kizárólag egynyári növényekkel borított területek lehetnek.

35 A Bizottság erre azt a választ adja, hogy a Törvényszék helyesen értelmezte és alkalmazta a 796/2004 rendelet 2. cikke első bekezdésének 2. pontjában szereplő „állandó legelő” fogalmát. Ebből a fogalommeghatározásból az következik, hogy a mezőgazdasági területet borító növényzet jellegéhez kapcsolódó szempont döntő jelentőségű. Ezenkívül sem a jelen ítélet 33. pontjában említett iránymutatások, sem a 2012. évi cselekvési terv, sem a 2015. január 1-jétől alkalmazandó és az „állandó legelő” kiterjesztett fogalmát tartalmazó 1307/2013 rendelet nem releváns a tárgyalt ügy tényállásának megvalósulása időpontjában alkalmazandó jog értelmezése, valamint a Bizottság határozatában meghatározott pénzügyi korrekció értékelése szempontjából.

36 Az első jogalap második részével a Görög Köztársaság lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 66. pontjában úgy ítélte meg, hogy az „állandó legelő” fogalmának elfogadott értelmezésétől függetlenül a szóban forgó területek továbbra sem támogathatók, figyelembe véve a legelőkre vonatkozó szabályok alkalmazásával és a MePAR-FIR ellenőrzési rendszerének működésével kapcsolatban megállapított hiányosságokat.

37 A Görög Köztársaság ugyanis úgy véli, hogy a „pufferhatás” alkalmazásával a Törvényszék nem vonhatta le a megtámadott ítélet 40. pontjában megnevezett néhány parcellára vonatkozóan a MePAR-FIR működésében feltárt konkrét hiányosságokból azt a következtetést, hogy a 2008-as év tekintetében legelőként bejelentett és a pénzügyi korrekcióval érintett területek összessége semmiképpen nem támogatható, akár az 796/2004 rendelet 2. cikkében szereplő szűk fogalommeghatározást, akár a 2012. évi cselekvési tervből vagy az 1307/2013 rendelet a 4. cikke (1) bekezdésének h) pontjából következő kedvezőbb fogalommeghatározásokat fogadjuk is el.

38 A Bizottság azt állítja, hogy ezt az érvelést el kell utasítani.

39 Első jogalapjának harmadik részében a Görög Köztársaság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék indokolása elégtelen annyiban, amennyiben – a megtámadott ítélet 20–22. pontjában – értékelését a bizonyítási tehernek a megfelelőségvizsgálati eljárás során történő megoszlására vonatkozó ítélkezési gyakorlatra alapította. Márpedig ez az ítélkezési gyakorlat nem releváns a 796/2004 rendelet 2. cikke első bekezdésének 2. pontja értelmében vett „állandó legelő” fogalmának értelmezése szempontjából.

40 A Bizottság azt állítja, hogy ezt az érvelést el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

41 Elöljáróban meg kell jegyezni, hogy – anélkül, hogy alakszerű formában elfogadhatatlansági kifogást terjesztett volna elő – a Bizottság vitatja a fellebbezés elfogadhatóságát annyiban, amennyiben a Görög Köztársaság csupán az első fokon előadott érvelés megismétlésére szorítkozott.

42 A Bizottság ezen érvelését azonban el kell utasítani.

43 Kétségtelen, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit, valamint a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket (2000. július 4-i Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ítélet, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 34. pont).

44 A jelen ügyben azonban a Görög Köztársaság nem szorítkozik a Törvényszék előtt általa már ismertetett jogalapok és érvek megismétlésére vagy szó szerinti átvételére, hanem az uniós jognak a Törvényszék által a megtámadott ítéletben kialakított értelmezését, illetve alkalmazását támadja meg a Bíróság előtt.

45 Következésképpen a Görög Köztársaság által felhozott jogalapokat érdemben kell vizsgálni.

46 Az első jogalap első részét illetően a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem annak szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi.

47 A 796/2004 rendelet 2. cikke első bekezdése 2. pontjának szövegéből kitűnik, hogy „állandó legelő” a „gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövények természetes (vetés nélküli) vagy művelés útján (vetéssel) történő termesztésére használt, a mezőgazdasági üzem vetésforgójában legalább öt évig nem szereplő földterület”.

48 Ebből következik, hogy bár e cikk kifejezetten említi a „gyep és egyéb egynyári takarmánynövények” jelenlétét a tekintetben, hogy az a terület, amelyen kizárólag egynyári növények találhatók, kétségkívül „állandó legelőnek” minősül, más típusú, például fásszárú vagy cserjés növényzet sincs kizárva. Következésképpen, amint a főtanácsnok az indítványának 56. pontjában rámutatott, a 796/2004 rendelet 2. cikke első bekezdésének 2. pontja továbbra sem egyértelmű a tekintetben, hogy a „állandó legelőnek” való minősítés attól a kritériumtól függ-e, hogy az érintett területet milyen típusú növényzet borítja, és ennek következtében annak kizárólagos gyep vagy egyéb egynyári növények jelenléte esetén van helye.

49 Azt a szövegkörnyezetet illetően, amelybe a 796/2004 rendelet 2. cikke első bekezdésének 2. pontja illeszkedik, először is a 239/2005 rendelet (1) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy tekintettel arra, hogy az „állandó legelő” fogalma pontosításra szorul, az uniós jogalkotó szándéka az volt, hogy a tagállamoknak bizonyos rugalmasságot biztosítson a különböző helyi mezőgazdasági körülmények figyelembevétele érdekében.

50 Ezt követően magából a 796/2004 rendelet 8. cikkének az 1782/2003 rendelet 51. cikkére utaló (1) bekezdéséből kitűnik, hogy valamely mezőgazdasági földterület tényleges mezőgazdasági használata relevánsabb kritérium, mint az érintett területet borító növényzet. E 8. cikk (1) bekezdése szerint ugyanis „mezőgazdasági parcellának” kell tekinteni azt a parcellát, amelyen fák találhatók, és amelyen az előirányzott termelést hasonló módon lehet véghezvinni, mint ugyanazon térség fák nélküli parcelláin.

51 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy az érintett területet borító növényzethez kapcsolódó kritériumot a mezőgazdasági parcella területének ellenőrzése keretében a 796/2004 rendelet 30. cikkének (2) bekezdése is relativizálja. Az említett rendelkezésnek megfelelően a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a sövények területe is beszámítható a teljes területbe, ha ezek a helyes mezőgazdasági földhasznosítási gyakorlatnak hagyományosan részét képezik.

52 Végül, mivel az „állandó legelő” fogalma a 796/2004 rendeletben szerepel, amely az 1782/2003 rendelet végrehajtására irányul, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint e fogalmat az alapul szolgáló jogi aktussal összhangban kell értelmezni (2017. július 26-i Cseh Köztársaság kontra Bizottság ítélet, C-696/15 P, EU:C:2017:595, 33. pont).

53 Márpedig az 1782/2003 rendelet az „állandó legelőnek” való minősítést nem teszi függővé egy adott típusú növényzet jelenlététől, mivel e rendelet 44. cikkének (2) bekezdése csak az „állandó kultúrákat”, az „erdőket” és a „nem mezőgazdasági tevékenység céljára használt” területeket zárja ki a „támogatható hektárszám” köréből.

54 Ennélfogva a fentiekből következik, hogy – amint azt a főtanácsnok az indítványának 63. pontjában kifejtette – az „állandó legelő” fogalommeghatározása szempontjából meghatározó kritérium nem a mezőgazdasági területet borító növényzet típusa, hanem az említett terület tipikus mezőgazdasági tevékenység céljából „állandó legelő”-ként történő hatékony használata. Következésképpen a fás szárú vagy cserjés növények jelenléte önmagában nem zárhatja ki egy terület „állandó legelőként” való besorolását, amennyiben e jelenlét nem korlátozza az említett terület mezőgazdasági tevékenység céljára történő hatékony használatát (lásd ebben az értelemben: 2016. június 9-i Planes Bresco ítélet, C-333/15 és C-334/15, EU:C:2016:426, 35. pont).

55 Ezt az értelmezést támasztják alá egyébiránt az 1782/2003 rendelet által elérni kívánt célok, nevezetesen a mezőgazdasági jövedelmek stabilizálása és a környezetvédelem.

56 Először is, a mezőgazdasági jövedelmek stabilizálására irányuló célt illetően az 1782/2003 rendelet (21) és (24) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy az egységes támogatási rendszer feltétele a mezőgazdasági területek jó mezőgazdasági és ökológiai állapotának fenntartása, és arra irányul, hogy méltányos életszínvonalat biztosítson a mezőgazdasági termelők számára. Emellett ezen egységes támogatási rendszer célja, hogy az utóbbiak összességére alkalmazható legyen, anélkül hogy a támogatáshoz való hozzáférést az adott földterületeken jelen lévő növényzet határozná meg.

57 Másodszor az 1782/2003 rendelet (3) és (4) preambulumbekezdése kiemeli az állandó legelők környezetre gyakorolt kedvező hatását, és az 1782/2003 rendelet számára kettős célt határoz meg, azaz egyrészről a mezőgazdasági földterületek termelésből való kivonásának, másrészről pedig a jelenlegi állandó legelők szántóföldi művelésbe vonásának megelőzését. Ebből következik, amint azt a főtanácsnok az indítványának 68. pontjában megállapította, hogy e célok megvalósítása nem áll összhangban az „állandó legelő” fogalmának olyan megszorító értelmezésével, mint amely kizárólag a mezőgazdasági területet borító növényzet típusára vonatkozik.

58 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy annak meghatározása érdekében, hogy az érintett területet a 796/2004 rendelet 2. cikke első bekezdésének 2. pontja értelmében vett „állandó legelőnek” kell-e minősíteni, minősül, a figyelembe veendő meghatározó kritérium nem az e területet borító növényzet típusa, hanem az említett terület tipikus mezőgazdasági tevékenység céljából „állandó legelő”-ként történő hatékony használata.

59 Következésképpen, amikor a Törvényszék a megtámadott ítélet 35. és 36. pontjában úgy ítélte meg, hogy a releváns kritérium a szóban forgó területen található növényzet, majd ezt követően e kritérium alapján végezte el vizsgálatát, tévesen alkalmazta a jogot a 796/2004 rendelet 2. cikke első bekezdésének

2. pontjából következő „állandó legelő” fogalmának értelmezése és alkalmazása során. Ebből következik, hogy téves a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 65. pontjában szereplő azon megállapítása, amely szerint a Görög Köztársaság továbbra sem bizonyította, hogy a Bizottság állításai valótlanok.

60 Mindemellett meg kell jegyezni, hogy az azon mezőgazdasági termelőkkel szemben alkalmazott 10%-os átalánykorrekciót, akik kizárólag legelőket jelentettek be, az összefoglaló jelentésben – a lényegében a jelen ítéletnek a megtámadott ítélet 40. és 41. pontját átvevő 16., 21. és 22. pontjában kifejtett hiányosságok összességére tekintettel – indokolták. A Bizottság tehát e korrekciós mértéket egyrészt a MePAR-FIR-nek a közigazgatási eljárások és a keresztellenőrzések bizonyító jellegét érintő hiányosságaira, másrészt pedig a helyszíni ellenőrzések hiányosságaira tekintettel indokolta.

61 E vonatkozásban a hozzá benyújtott kereset első jogalapjának értékelése keretében a Törvényszék a megtámadott ítélet 23–106. pontjában úgy ítélte meg, hogy az azokra a mezőgazdasági termelőkre alkalmazott 10%-os mérték, akik kizárólag legelőket jelentettek be, az egyéb megállapított hiányosságokra tekintettel indokolt.

62 Közelebbről a megtámadott ítélet 66., 88. és 95. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a MePAR-FIR hiányosságai az „állandó legelő” fogalommeghatározását érintő vitától függetlenül indokolták a 10%-os átalánykorrekció meghatározását azon mezőgazdasági termelők esetében, akik kizárólag legelőket jelentettek be. E körülmények között a Törvényszék által elkövetett, a jelen ítélet 59. pontjában említett téves jogalkalmazás nem befolyásolja a megtámadott ítélet rendelkező részét, mivel azt az ezen ítélet 66., 88. és 95. pontjában szereplő értékelések kellően igazolják.

63 E körülmények között az ezen ítélet 59. pontjában meghatározott téves jogalkalmazás megállapítása nem vezethet a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezéséhez.

64 Az első jogalap második részét illetően elegendő arra rámutatni, hogy a megtámadott ítélet 66. pontjában a Törvényszék annak megállapítására szorítkozott, hogy, még ha feltételezzük is, hogy az „állandó legelő” fogalma, ahogyan az alkalmazásra került, nem felelt meg a 796/2004 rendelet 2. cikke első bekezdése 2. pontja szövegének, „a legelőkre vonatkozó szabályok alkalmazásával és a MePAR-FIR ellenőrzési rendszerének működésével kapcsolatban megállapított, [a megtámadott ítélet] 40. és 41. pontj[á]ban említett hiányosságokra tekintettel” a vitatott területek semmiképpen nem lettek volna támogatásban részesíthetők.

65 A megtámadott ítélet 40. pontjában ugyanis a Törvényszék az átalánykorrekció igazolása érdekében számos példát sorolt fel olyan parcellákra vonatkozóan, amelyekre a Bizottság az átalánykorrekció igazolása érdekében hivatkozott, és amelyek, feltételezve, hogy a helyük meghatározható, nem felelnek meg az 1782/2003 rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében foglalt jogosultsági kritériumoknak, mivel nem mezőgazdasági tevékenységek céljára használják őket.

66 Következésképpen az első jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

67 Az első jogalap harmadik részét illetően rá kell mutatni, hogy a megtámadott ítélet 20–22. pontjában a Törvényszék a Görög Köztársaság által felhozott egyes jogalapok konkrét értékelését megelőzően, és anélkül, hogy azokból az eljárás e szakaszában jogi következtetéseket vont volna le, azon általános elvek felidézésére szorítkozott, amelyek az európai alapokkal kapcsolatos jogviták keretében a bizonyítási tehernek az egyrészről a Bizottság, másrészről az érintett tagállam közötti megosztásával kapcsolatos ítélkezési gyakorlatból következnek.

68 Ebből következik, hogy az első jogalap harmadik részét mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

69 Következésképpen, noha az első jogalap első része megalapozott is, nem eredményezheti a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését.

70 A fentiekre tekintettel az első jogalapot mint részben hatástalant, részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

71 Második jogalapjával a Görög Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék nem teljesítette az indokolási kötelezettségét a megtámadott ítélet 68–76. pontjában, amennyiben nem adott választ a Görög Köztársaság által az „állandó legelő” fogalmával és különösen a „mediterrán legelők” fogalmával kapcsolatban előadott érvek összességére.

72 A Bizottság e jogalap elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

73 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a Törvényszéknek az ítéleteinek indokolására vonatkozó kötelezettsége nem értelmezhető úgy, hogy a Törvényszék köteles részletekbe menően válaszolni a felek minden egyes érvére, különösen, ha az nem kellően világos és pontos, és nincs részletes bizonyítékokkal alátámasztva (2007. január 11-i Technische Glaswerke Ilmenau kontra Bizottság ítélet, C-404/04 P, EU:C:2007:6, 90. pont).

74 E tekintetben meg kell állapítani egyrészről, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 24–65. pontjában részletesen vizsgálta a Görög Köztársaságnak az „állandó legelő” fogalmának értelmezésével kapcsolatos érveit, és különösen annak jelentőségét, hogy a mezőgazdasági területeket milyen típusú növényzet borítja.

75 Másrészről a Törvényszékhez benyújtott keresetlevél 15. és 16. pontjában a felperes mindössze a „mediterrán jellegű legelők sajátos jellemzőire” hivatkozott, amelyek „a környezetvédelem szempontjából nagy értéket képviselnek”. Mivel ezen állítás nem felel meg az előírt egyértelműségi és pontossági követelménynek, nem róható fel a Törvényszéknek, hogy arra nem adott konkrét választ.

76 Ebből következik, hogy a Törvényszék nem sértette meg az indokolási kötelezettségét. Következésképpen a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

77 A harmadik jogalap két részből áll.

78 E jogalap első részével a Görög Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék a jelen ítélet 88–103. pontjában több szempontból is megsértette az indokolási kötelezettségét. A Görög Köztársaság szerint a Törvényszék jogellenesen kiegészítette a vitatott határozat indokolását annak megállapításával, hogy az irányítási és ellenőrzési rendszer szabálytalanságai önmagukban is kellőképpen indokolják a korrekció 10%-os mértékét, míg az összefoglaló jelentésből kitűnik, hogy a korrekciós e mértéke csak az „állandó legelőkként” bejelentett területek támogathatóságának hiányára tekintettel indokolt. Ezenkívül a Törvényszék nem indokolta meg megfelelően a határozatát sem a

korrekció mértékének a korábbi évre megállapított 5%-ról 10%-ra történő emelése, sem pedig a helyszíni ellenőrzések során tapasztalt javulás tekintetében. Végül a Görög Köztársaság kifogásolja, hogy a Törvényszék nem vette kellően figyelembe a „pufferhatás”-t.

79 E jogalap második részével a Görög Köztársaság azt állítja, hogy a csak legelőket bejelentő mezőgazdasági termelőknek nyújtott támogatások tekintetében előírt 10%-os korrekciónak a megtámadott ítélet 88–103. pontjában található megerősítésével megsértette az arányosság elvét. A Görög Köztársaság szerint az 5%-os mértékű korrekció különösen a „pufferhatás”-ra tekintettel indokolt.

80 A Bizottság arra hivatkozik, hogy e jogalapot mint megalapozatlant teljes egészében el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

81 A harmadik jogalap második részét illetően először is meg kell jegyezni, hogy a Görög Köztársaság által állítottakkal ellentétben a Bizottság által meghatározott 10%-os átalánykorrekció nem kizárólag az érintett területek támogathatóságának hiányán, hanem az ellenőrzési rendszer azon hiányosságainak összességén alapult, amelyeket a Bizottság az összefoglaló jelentésben megállapított, és amelyeket a Törvényszék a megtámadott ítélet 10. és 89–94. pontjában felidéz.

82 A Törvényszék tehát téves jogalkalmazás nélkül állapíthatta meg a megtámadott ítélet 95. pontjában, hogy az ellenőrzési rendszer hiányosságai az egyéb megállapított hiányosságokkal együttvéve minősülnek az ezen ellenőrzési rendszer nagyszámú hibát tartalmazó, súlyosan hibás végrehajtásának.

83 Ebből következik, hogy el kell utasítani a Görög Köztársaság azon állítását, amely szerint az összefoglaló jelentésből az következik, hogy a 10%-os átalánykorrekció csak az „állandó legelőkként” bejelentett területek támogathatóságának hiányára tekintettel indokolt.

84 Ezt követően, az azzal kapcsolatos állítást illetően, hogy nem vették figyelembe a helyszíni ellenőrzések terén tapasztalt javulást, valamint a 2007-es igénylési év tekintetében megállapított 5%-os pénzügyi korrekciót, rá kell mutatni, hogy a Görög Köztársaság állításával ellentétben a Törvényszék e tényezőket a megtámadott ítélet 98–101. pontjában értékelte.

85 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 99. pontjában hangsúlyozta, hogy jóllehet az összefoglaló jelentés a 2008. év során mennyiségi javulást állapított meg a helyszíni ellenőrzések tekintetében, e jelentés azt is megállapította, hogy a helyszíni ellenőrzések minőségi szempontból nem javultak. E megállapítás, valamint azon megállapítás alapján, amely szerint a Görög Köztársaság továbbra sem volt képes a helyszíni ellenőrzések minőségi javulására vonatkozó állításának alátámasztására, a Törvényszék érvényesen utasíthatta el a megtámadott ítélet 100. pontjában az utóbbi állítást anélkül, hogy megsértette volna az indokolási kötelezettségét.

86 Ezen állítás tehát a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul, és ennek következtében nélkülözi a ténybeli alapot.

87 Végül az arra alapított állítás kapcsán, hogy a Törvényszék nem vette figyelembe a „pufferhatás”-t, rá kell mutatni, hogy a megtámadott ítélet 95., 102. és 103. pontjában Törvényszék e hatásra igenis tekintettel volt.

88 Közelebbről, az ellenőrzési rendszer súlyosan hiányos végrehajtásával kapcsolatban a megtámadott ítélet 85–94. pontjában végzett vizsgálatát követően a Törvényszék a megtámadott ítélet 95. pontjában kimondta, hogy az ellenőrzési rendszer hiányosságai összességükben véve olyan súlyosan hiányos végrehajtásnak minősülnek, amely 25%-os átalánykorrekció alkalmazását igazolja. Mindemellett, a megtámadott ítélet fent említett 95. pontjában ezt követően megállapította, hogy a Bizottság figyelembe

vette, hogy az Alapot ért veszteségeknek kisebb volt a kockázata a „pufferhatás” miatt, amelynek alapján a bejelentett területeknek csak egy részét vették figyelembe a támogatási jogosultságok aktiválása szempontjából, annak érdekében, hogy a 10%-os korrekciót téves jogalkalmazás nélkül alkalmazzák.

89 Ezen állítás tehát a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul, és ennek következtében nélkülözi a ténybeli alapot.

90 Ebből következően a harmadik jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

91 A harmadik jogalap második részét az arányosság elvének a Törvényszék általi megsértésére alapítják, mivel az átalánykorrekció mértékének az ellenőrzési rendszer hiányosságaira tekintettel nem 10%-osnak, hanem 5%-osnak kellett volna lennie.

92 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a megtámadott ítélet 85–94. pontjában végzett részletes elemzést követően Törvényszék megállapította, hogy az ellenőrzési rendszer hiányosságai az egyéb tapasztalt hiányosságokkal együttesen az ellenőrzési rendszer általános szabálytalanságokat mutató, nagyszámú hibát tartalmazó, súlyosan hibás végrehajtásának minősül, amely valószínűsíthetően rendkívül nagymértékű veszteséget okozott az Alapnak.

93 Márpedig a Törvényszék a megtámadott ítélet 82. pontjában hangsúlyozta, anélkül hogy e tekintetben a Görög Köztársaság a jelen fellebbezés keretében bírálta volna, hogy a pénzügyi korrekciókra vonatkozó iránymutatásokat meghatározó 1997. december 23-i VI/5330/97. sz. bizottsági dokumentumból kitűnik, hogy az ellenőrzési rendszer ilyen súlyosan hiányos végrehajtása igazolhatja a kiadások 25%-os pénzügyi korrekcióját, amennyiben különösen nagy mértékű veszteség kockázata áll fenn az Alap számára.

94 Következésképpen, amikor a megtámadott ítélet 96. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság – anélkül, hogy hibát követne el – 10%-os átalánykorrekciót alkalmazhatott, a Törvényszék nem sértette meg az arányosság elvét.

95 A fentiekből következően a harmadik jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

96 A fenti megfontolásokra tekintettel a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

A felek érvei

97 A negyedik jogalap lényegében a 885/2006 rendelet 11. cikkével együttesen értelmezett 1290/2005 rendelet 31. cikkének értelmezése és alkalmazása tekintetében a Törvényszék által a megtámadott ítélet 110–120. pontjában állítólagosan elkövetett téves jogalkalmazáson, valamint elégtelen indokoláson alapul. Konkrétabban, a Görög Köztársaság azt állítja, hogy az őt megillető eljárási garanciák megsértését jelenti, hogy a Bizottság nem kérte fel arra, hogy kétoldalú találkozó során megvitassák az utóbbi által a kiegészítő területalapú támogatásokkal kapcsolatos helyszíni ellenőrzések végrehajtása során bekövetkezett késedelemmel kapcsolatban tett megállapításokat.

98 A Bizottság erre azt a választ adja, hogy e jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

99 Először is meg kell jegyezni, hogy megfelelőségvizsgálati eljárás kapcsán az 1290/2005 rendelet 31. cikkének (3) bekezdéséből az következik, hogy mielőtt a finanszírozás elutasítására vonatkozó határozat megszületik, a Bizottság vizsgálatainak eredményét, valamint az érintett tagállam válaszait írásban közlik, amelyet követően a két fél arra törekszik, hogy megállapodásra jusson a meghozandó intézkedéseket illetően.

100 Ezenkívül az 885/2006 rendelet 11. cikke pontosítja ezt az eljárást, meghatározva annak részletes szabályait. Ily módon e rendelet 11. cikke (1) bekezdésének első albekezdéséből kitűnik, hogy amennyiben egy vizsgálat alapján a Bizottság úgy véli, hogy egy kiadásokat nem az uniós jognak megfelelően teljesítettek, megállapításait közli az érintett tagállammal, és meghatározza az említett szabályok jövőbeni teljesítését biztosító korrekciós intézkedéseket. Az említett rendelet 11. cikke (1) bekezdésének második albekezdése ezt követően úgy rendelkezik, hogy a tagállam a Bizottság tájékoztatását követő két hónapon belül válaszol, amit követően a Bizottság módosíthatja az álláspontját. Ugyanezen rendelet 11. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése végül kimondja, hogy a válaszadási időszak lejártát követően a Bizottság kétoldalú megbeszélést hív össze, és a két fél megkísérel megállapodásra jutni a végrehajtandó intézkedésekben, a jogsértés súlyának értékelésében, valamint az uniós költségvetésnek okozott anyagi kár mértékében.

101 Ily módon egyértelműen következik egyrészről a 885/2006 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének második albekezdéséből, hogy a Bizottság az érintett tagállam által adott válasz fényében módosíthatja álláspontját, másrészről pedig e rendelet 11. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdéséből, hogy a kétoldalú megbeszélésre szóló meghívó nem követeli meg a Bizottságtól, hogy az ezen a megbeszélésen vita tárgyát képező megállapítások minden vonatkozását tisztázza.

102 Ellenkezőleg, ahogyan a főtanácsnok az indítványának 112. pontjában kifejtette, a kétoldalú megbeszélés nem e tagállamnak a Bizottság megállapításainak terjedelméről való tájékoztatására szolgál, hanem a korábban már megtörtént információcsere alapján az 1290/2005 rendelet 31. cikkének (3) bekezdésében megkövetelt, a meghozandó korrekciós intézkedésekre vonatkozó egyetértést kívánja lehetővé tenni.

103 Ebből következik, hogy el kell utasítani a Görög Köztársaságnak az 885/2006 rendelet 11. cikkére alapított azon állítását, hogy állítólagosan megsértették az őt megillető eljárási garanciákat annyiban, amennyiben a Bizottság nem kérte fel arra, hogy kétoldalú találkozó során megvitassák a kiegészítő területalapú támogatásokkal kapcsolatos helyszíni ellenőrzések végrehajtása során bekövetkezett késedelmet.

104 Végül, ami a Görög Köztársaságnak a megtámadott ítélet indokolásának elégtelenségére és ellentmondásosságára alapított állítását illeti, elegendő rámutatni, hogy azt követően, hogy a 885/2006 rendelet 11. cikke értelmében vett első írásbeli értesítés jelentőségét a megtámadott ítélet 113–116. pontjában kiemelte, a Törvényszék az említett ítélet 118–120. pontjában kifejtett világos és részletes elemzést követően úgy ítélte meg, hogy a vizsgálat eredményéről szóló értesítés a jogilag megkövetelt módon határozta meg a kiegészítő területalapú támogatásokat érintő helyszíni ellenőrzések késedelmes jellegét.

105 A fentiekből következően a negyedik jogalapot el kell utasítani.

Az ötödik jogalapról

A felek érvei

106 Ötödik jogalapjával a Görög Köztársaság lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 126–128. és 132–133. pontjában kiegészítette a vitatott határozat indokolását annak érdekében, hogy igazolja a kiegészítő területalapú támogatások tekintetében meghatározott átalánykorrekció 5%-os mértékét. Konkrétabban azt állítja, hogy a Törvényszék kiegészítette a vitatott határozat indokolását annak érdekében, hogy igazolja a kiegészítő területalapú támogatások tekintetében meghatározott átalánykorrekció 5%-os mértéke és a legelőkön kívüli területekre vonatkozó területalapú támogatások tekintetében meghatározott 2%-os mérték közötti eltérést.

107 A Bizottság szerint e jogalapot elsősorban a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja alkalmazásával, mind elfogadhatatlant el kell utasítani, mivel e jelen jogalap megfogalmazása túlságosan szűkszavú és homályos. Másodlagosan a Bizottság álláspontja szerint a megtámadott ítélet indokolása megfelelő. Ebből következik, hogy e jogalapot el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

108 A Bizottság által felhozott, az ötödik jogalap homályos és szűkszavú jellegén alapuló elfogadhatatlansági kifogást illetően, ami nem tette lehetővé a felperes számára, hogy arra választ adjon, emlékeztetni kell arra hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből, valamint a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjából következik, hogy a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit, valamint a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket. E tekintetben a Bíróság eljárási szabályzata 169. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a felhozott jogalapoknak és jogi érveknek pontosan meg kell jelölniük a Törvényszék határozatában szereplő indokolás vitatott részeit (lásd ebben az értelemben: 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 42. és 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

109 Ebben az ügyben meg kell állapítani, hogy a Görög Köztársaság a fellebbezés 79. pontjában pontosan megjelölte a megtámadott ítéletnek az ötödik jogalapja keretében kifogásolt pontjait, és kellően konkrét érvelést adott elő ahhoz, hogy lehetővé tegye a Bíróság számára e jogalap vizsgálatát. Következésképpen a Görög Köztársaság ötödik jogalapja elfogadható.

110 Mindemellett az ügy érdemét illetően, a Görög Köztársaság állításával ellentétben a megtámadott ítélet 126–128., valamint 132. és 133. pontjában a Törvényszék nem egészítette ki a vitatott határozat indokolását annak érdekében, hogy igazolja a kiegészítő területalapú támogatások tekintetében meghatározott átalánykorrekció 5%-os mértéke és a legelőkön kívüli területekre vonatkozó területalapú támogatások tekintetében meghatározott 2%-os mérték közötti eltérést.

111 Elsőként ugyanis a Törvényszék által a megtámadott ítélet 123–131. pontjában kifejtett megfontolásokból kitűnik, hogy a Bizottság az összefoglaló jelentésében az 5%-os mértéket a kulcsfontosságú ellenőrzésekre vonatkozó ellenőrzési rendszer szabálytalanságaira tekintettel indokolta. Másodszor, a megtámadott ítélet 136. pontjából következik, hogy a legelőkön kívüli területekre vonatkozó területalapú támogatások tekintetében meghatározott 2%-os mértéket a „pufferhatás” indokolja. Márpedig amint arra a főtanácsnok az indítványának 79. és 118. pontjában rámutatott, e „pufferhatás” nem releváns a kiegészítő területalapú támogatások esetében, mivel ez utóbbi támogatások a termeléstől függnek, támogatási jogosultságok felhasználása nélkül. Végezetül, amennyiben a Görög Köztársaság vitatja a megtámadott ítélet 133. pontját, meg kell állapítani, hogy e pontban a Törvényszék csupán ténybeli értékelést végez, amikor cáfolja, hogy a MePAR-FIR-t érintő állítólagos javításokat a 2008-as igénylési évben eszközölték.

112 Következésképpen az ötödik jogalap a megtámadott ítélet téves olvasatán alapul, és azt mint megalapozatlant el kell utasítani.

A hatodik jogalapról

A felek érvei

113 A hatodik jogalapjával a Görög Köztársaság a Törvényszék indokolásának teljes hiányát állítja a megsemmisítés iránti keresetének alátámasztására felhozott harmadik jogalap keretében hivatkozott, a vidékfejlesztés területén előírt korrekcióval kapcsolatos azon második kifogás elutasítása tekintetében, amely szerint a vitatott határozatot meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben a Bizottság valamely korábbi határozatában előírt korrekciók nem kerültek levonásra a vitatott határozat keretében alkalmazott és beszámított korrekciók összegéből. Közelebbről, a Törvényszék, anélkül hogy e tekintetben indokolást adott volna, a Görög Köztársaság kereseti kérelmét 5 007 867,36 euró összegben korlátozta, amely a 2009. pénzügyi évben beszámított pénzügyi korrekciónak felel meg, noha e tagállam a vitatott határozatban előírt korrekció teljes összegét vitatta, azaz 10 504 391,90 euró összeget, amely a 2009-es pénzügyi évre (5 007 867,36 euró) és 2010-es pénzügyi évre (5 496 524,54 euró) beszámított korrekciók összegének felel meg.

114 A Bizottság erre azt a választ adja, hogy e jogalap elfogadhatatlan. Egyrészről a Görög Köztársaság csupán a vitatott határozatban előírt korrekció végleges nettó összegét vitatta, valamint azt az összeget, amelyre a végleges korrekciót lecsökkentették, amely jellegénél fogva ténybeli jellegű kifogás, amelyre a Bíróság által a fellebbezési eljárásban végzett felülvizsgálat nem terjed ki. Másrészről a Görög Köztársaság azon kifogását, amely a bruttó 10 504 391,90 euróra vonatkozott, a Törvényszék előtti eljárás egyik szakaszában sem vitatták, és ezért e kifogás a kereset tárgyának a fellebbezési eljárás keretében történő kiterjesztését jelenti, és új jogalapként vizsgálandó, amelyet ezért mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

115 Meg kell jegyezni, hogy az első fokon benyújtott keresetlevelének 9. és 41–43. pontjában a Görög Köztársaság a vitatott határozat hatályon kívül helyezését kérte annyiban, amennyiben az előírja a vidékfejlesztés területén teljesített kiadások teljes összegének 5%-át kitevő, a területalapú támogatások területén alkalmazott átalánykorrekciók alkalmazását 10 504 391,90 euró összegben, amely megfelel a 2009-es pénzügyi évre (5 007 867,36 euró) és 2010-es pénzügyi évre (5 496 524,54 euró) beszámított korrekciók összegének. Konkrétabban, a Görög Köztársaság vitatta a Törvényszék előtt, hogy a Bizottság nem vette kellően figyelembe az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2013. május 2-i 2013/214/EU bizottsági végrehajtási határozat (HL 2013. L 123., 11. o.) alapján alkalmazott korábbi korrekciót a vidékfejlesztési támogatások vonatkozásában, a 2008. igénylési évet illetően, amely a 2009. és a 2010. pénzügyi évet érinti.

116 Márpedig meg kell állapítani, hogy a jelen esetben a megtámadott ítélet 155–168. pontjában a Törvényszék elutasította a Görög Köztársaság keresetét azzal, hogy vizsgálatát további indokolás nélkül kizárólag a 2008. igénylési évre vonatkozó, a 2009. pénzügyi évben beszámított korrekcióra korlátozta.

117 Következésképpen a Törvényszék, azáltal hogy nem válaszolt a Görög Köztársaság érvelésének egyik központi részére, megsértette az Európai Unió Bírósága alapokmányának – ugyanezen alapokmány 53. cikkének első bekezdése alapján a Törvényszékre is alkalmazandó – 36. cikkéből, valamint a Törvényszék eljárási szabályzatának 117. cikkéből következő indokolási kötelezettséget.

118 Következésképpen a Görög Köztársaság hatodik jogalapjának helyt kell adni annyiban, amennyiben a Törvényszék elutasította az elé terjesztett keresetet azzal, hogy az e kereset harmadik jogalapjának alátámasztására felhozott második kifogás vizsgálatát kizárólag a 2008-as igénylési évre vonatkozó, a 2009. pénzügyi évben beszámított pénzügyi korrekcióra korlátozta.

119 Ebből következik, hogy a fellebbezés hatodik jogalapját megalapozottnak kell nyilvánítani, és a megtámadott ítélet rendelkező részének 2. pontját hatályon kívül kell helyezni, annyiban, amennyiben a Törvényszék elutasította a Görög Köztársaság keresetét, és vizsgálatát a 2008. igénylési évre vonatkozó, a 2009. pénzügyi évben beszámított korrekcióra korlátozta a KAP vidékfejlesztésre vonatkozó második pilléréhez tartozó támogatások tekintetében előírt 5%-os pénzügyi korrekciót illetően, és nem vizsgálta meg a 2008-as igénylési évre vonatkozó, a 2010. pénzügyi évben beszámított 5 496 524,54 euró összegű korrekciót a KAP vidékfejlesztésre vonatkozó második pilléréhez tartozó támogatások tekintetében előírt 5%-os pénzügyi korrekciót illetően.

A Törvényszékhez benyújtott keresetről

120 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése értelmében a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén a Bíróság az ügyet visszautalhatja határozathozatalra a Törvényszékhez, vagy ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti.

121 A Törvényszékhez benyújtott kereset harmadik jogalapjának alátámasztására felhozott második kifogást illetően a megtámadott ítélet 155–168. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék a Görög Köztársaság által a kettős korrekció fennállására vonatkozóan előterjesztett kérelem terjedelmét kizárólag a 2009-es pénzügyi évre korlátozta, jóllehet a Görög Köztársaság a keresetlevelében mind a 2009-es, mind pedig a 2010-es pénzügyi évet említette.

122 Márpedig először is meg kell jegyezni, hogy először is a 2008-as igénylési évre vonatkozó, a 2010. pénzügyi évben beszámított korrekciót illetően a megtámadott határozat nem fejti ki a jogilag megkövetelt módon, hogy a 2013/214 határozat alapján előírt korrekciót milyen mértékben vették számításba a vitatott határozatban szereplő korrekció összegébe a kettős korrekció elkerülése érdekében.

123 Másodszor, az indokolás e hiánya lehetetlenné teszi annak jogilag megkövetelt módon való meghatározását, hogy a Bizottság figyelembe vette-e, és ha igen, milyen mértékben, a 2013/214 határozatból eredő korrekciót a 2008. igénylési évre vonatkozó, a 2010. pénzügyi évben beszámított korrekció kiszámítása során.

124 Ebből következik, hogy a Törvényszékhez benyújtott kereset harmadik jogalapjának alátámasztására felhozott második kifogásnak helyt kell adni, és ezért a megtámadott határozatot az indokolási kötelezettség megsértése miatt meg kell semmisíteni a 2013/214 határozat figyelembevétele tekintetében az 5 496 524,54 euró összegű korrekció, a 270 175,45 euró összegű levonás és a 5 226 349,09 euró összegű pénzügyi hatás kiszámítása során, amelyek a Görög Köztársaság által az EMVA 2. tengely vidékfejlesztési ágazatban (2007–2013, területalapú intézkedések) teljesített kifizetett kiadásokra vonatkoznak, és amelyeket a 2010-as pénzügyi év vonatkozásában a MePaR és a helyszíni ellenőrzések hiányosságai (második pillér, 2008-as igénylési év) miatt írtak elő.

A költségekről

125 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.

126 E szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli a költségeit.

127 Mivel a Görög Köztársaság és a Bizottság részlegesen lett pernyertes, úgy kell határozni, hogy maguk viselik az elsőfokú és a fellebbezési eljárásban felmerült saját költségeiket.

128 A Bíróság eljárási szabályzata 140. cikkének (1) bekezdése – amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében alkalmazni kell a fellebbezési eljárásban is – előírja, hogy az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.

129 A Spanyol Királyság beavatkozó félként maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A Bíróság az Európai Unió Törvényszéke 2017. március 30-i Görögország kontra Bizottság ítélete (T-112/15, EU:T:2017:239) rendelkező részének 2. és 3. pontját hatályon kívül helyezi egyrészről annyiban, amennyiben a Törvényszék elutasította a Görög Köztársaság keresetét, és vizsgálatát a 2008-as igénylési évre vonatkozó, a 2009. pénzügyi évben beszámított korrekcióra korlátozta a közös agrárpolitika (KAP) vidékfejlesztésre vonatkozó második pilléréhez tartozó támogatások tekintetében előírt 5%-os pénzügyi korrekciót illetően, és nem vizsgálta meg a 2008-as igénylési évre vonatkozó, a 2010. pénzügyi évben beszámított 5 496 524,54 euró összegű korrekciót a közös agrárpolitika (KAP) vidékfejlesztésre vonatkozó második pilléréhez tartozó támogatások tekintetében előírt 5%-os pénzügyi korrekciót illetően, másrészről annyiban, amennyiben határozott a költségekről.**

2) **A Bíróság a fellebbezést ezt meghaladó részében elutasítja.**

3) **A Törvényszék megsemmisíti az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2014. december 19-i 2014/950/EU bizottsági végrehajtási határozatot abban a részében, amely figyelembe veszi az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2013. május 2-i 2013/214/EU bizottsági végrehajtási határozatot a Görög Köztársaság által az EMVA 2. tengely vidékfejlesztési ágazatban (2007–2013, területalapú intézkedések) kifizetett kiadásokkal kapcsolatban a 2010-es pénzügyi év tekintetében a mezőgazdasági parcellák azonosítási rendszerét (MePAR) és a helyszíni ellenőrzéseket érintő hiányosságok miatt előírt 5 496 524,54 euró összegű korrekció, 270 175,45 euró összegű levonás és 5 226 349,09 euró összegű pénzügyi hatás kiszámítása során (második pillér, 2008-as igénylési év).**

4) **A Görög Köztársaság és az Európai Bizottság maga viseli az elsőfokú és a fellebbezési eljárásban felmerült saját költségeit.**

5) **A Spanyol Királyság maga viseli saját költségeit.**

Aláírások